

quo molem hanc inmanis equi statuere, quis auctor, 150
 quidve petunt, quae religio aut quae machina belli?
 dixerat. ille dolis instructus et arte Pelasga
 sustulit exutas vinclis ad sidera palmas:
 'vos aeterni ignes et non violabile vestrum
 testor numen' ait 'vos arae ensesque nefandi, 155
 quos fugi, vittaeque deum, quas hostia gessi:
 fas mihi Graiorum sacrata resolvere iura,
 fas odisse viros, atque omnia ferre sub auras,
 si qua tegunt; teneor patriae nec legibus ullis.
 tu modo promissis maneas servataque serves 160
 Troia fidem, si vera feram, si magna rependam.
 omnis spes Danaum et coepti fiducia belli
 Palladis auxiliis semper stetit. impius ex quo
 Tydides sed enim scelerumque inventor Ulixes
 fatale adgressi sacrato avellere templo 165
 Palladium caesis summae custodibus arcis
 corripuere sacram effigiem manibusque cruentis
 virgineas ausi divae contingere vittas:
 ex illo fluere ac retro sublapsa referri
 spes Danaum, fractae vires, aversa deae mens. 170
 nec dubiis ea signa dedit Tritonia monstris.
 vix positum castris simulacrum: arsere coruscae
 luminibus flammae arrectis salsusque per artus
 sudor iit, terque ipsa solo — mirabile dictu —
 emicuit parmamque ferens hastamque trementem. 175
 extemplo temptanda fuga canit aequora Calchas,
 nec posse Argolicis excindi Pergama telis,
 omina ni repetant Argis numenque reducant,
 quod pelago et curvis secum avexere carinis.
 et nunc quod patrias vento petiere Mycenae, 180
 arma deosque parant comites pelagoque remenso
 improvisi aderunt: ita digerit omina Calchas.
 hanc pro Palladio moniti pro numine laeso
 effigiem statuere, nefas quae triste piaret.
 hanc tamen inmensam Calchas attollere molem 185
 roboribus textis caeloque educere iussit,